

[Hendriksen.]

hvorfor vi havde noget imod at drøfte Spørgsmaalet nu i Øjeblikket, i Betragtning af, at man overalt i Verden drøftede disse Spørgsmaal. Vi har heller ikke noget imod at drøfte Spørgsmaalet, men det, vi har noget imod, er Vedtagelsen af en Beslutning af den Karakter, der ligger gemt i det foreliggende Lovforslag. Jeg mener ikke, Tidspunktet til at gennemføre et saadant Forslag er inde, hvad jeg ogsaa udtalte før.

Det glæder mig, at jeg til Slut kan rette en Tak til den højtærede Forsvarsminister, fordi den højtærede Minister i saa høj Grad har haft sin Opmærksomhed henvendt paa Spørgsmaalet om Gasangreb og den civile Befolknings Beskyttelse mod Gasangreb. Jeg takker den højtærede Minister for de Oplysninger, Ministeren her har givet. Jeg forstaar, at Sagen nu ligger i Indenrigsministeriet, og at der i Løbet af kort Tid vil blive nedsat et Udvalg til Overvejelse af hele Spørgsmaalet. Jeg tror, at den højtærede Minister og jeg er ganske enige om, at disse Spørgsmaal i allerhøjeste Grad er af Betydning, og at man maa se at faa dem nærmere undersøgt.

Veistrup: Jeg vil gerne sige til det ærede Medlem (Hendriksen), som sidst havde Ordet, at jeg forstaar bedre de Konservatives Stilling, naar man mener, at man skal indrette sig efter Udlandets Forhold og ikke efter vore egne Forhold. Det forekommer mig imidlertid, at det vilde være ganske urimeligt at indrette sig efter Udlandets i Stedet for efter sine egne Forhold.

Den ærede Ordfører (Stensballe) var saa glad for den Tilslutning, som man i Fjor fik til det Forslag, der er Militærlov i Øjeblikket, men det ærede Medlem burde samtidig meddele Motiveringen for vor Tilslutning. Vor Motivering var den ganske simple, at der spares et vist Beløb, oven i Købet et ret stort Beløb, for det Aar, som nu er gaaet, og det er det, vi her tilstræber igen. Det forekommer os, at var det formaalstjenligt i Fjor, saa er det ikke mindre formaalstjenligt i Aar, ja, endda i høj Grad paakrævet, at man sparer de Millioner, som det er muligt at spare. Her er efter min Opfattelse, som den højtærede Minister altsaa deler, et af de Punkter, hvor man ganske

sikkert kan spare, uden at der sker nogen som helst Skade.

Hendriksen: Mener det ærede Medlem, der nu forlod Talerstolen, virkelig, at man kan indrette sig her i Landet uden noget som helst Hensyn til Udlandets Forhold?

Veistrup: Dersom vi ikke havde noget som helst Hensyn at tage til Udlandet, er det muligt, at vi vilde gaa endnu længere ned, men paa den anden Side er det givet, at vi maa indrette vore Forhold saaledes, som det passer os, og ikke, som det passer Udlandet.

Forsvarsministeren (H. P. Hansen): Det ærede 2det Medlem for 1ste Kred (Hendriksen) erkendte, at der ikke havde været nogen intensiv Udvalgsbehandling, men naar det ærede Medlem saa sagde, at det var, fordi Ministeren ikke vilde gaa med til at forbedre den nuværende Lovgivning, kan det ikke være rigtigt. Jeg ved, at man, hvad enten man er Minister eller Medlem, ikke maa røbe Forhandlinger i et Udvalg, men jeg kan vel nok sige saa meget, at da Henvendelsen til mig om dette Spørgsmaal først fandt Sted for en 14 Dages Tid siden og Lovforslaget har henligget i Udvalg i 3½ Maaned, kan det ikke være mine Udtalelser, der har forhindret Udvalget i at føre den Forhandling, som det ærede Medlem lod formode, at man egentlig godt vilde have ført.

I øvrigt har jeg kun en Bemærkning at gøre til den ærede Ordfører (Stensballe), der sagde, at han mente, at Regeringen skulde skaffe Ro om Militærordningen ved at undlade at fremsætte sit Forslag. Det kan jeg ikke tjene det ærede Medlem i. Den Uro, som maatte komme i saa Henseende, mener jeg godt, man kan tage, og jeg vil for at undgaa enhver Misforstaaelse sige, at det er ikke mig, som har følt mig ilde berørt ved den Uro, der er om hele dette Spørgsmaal. Jeg nævnte kun Vestrepressen og Officerernes Diskussioner som Svar paa det ærede Medlems Udtalelse om, at der burde være Ro om denne Sag. Den ærede Ordfører mener ikke, han kan skride ind overfor sin Partipresse, og det er ogsaa nok muligt, at han ikke kan